

عنوان مقاله:

انسان ، محور اصلی در پایداری اجتماعی و حس مکان ؛ تحلیل روش شناسانه نمونه موردی : مسجد امام تهران

محل انتشار:

همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حسین مدی - عضو هیئت علمی دانشگاه بین المللی امام خمینی قزوین

فرناز فروغی فرید - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر درباره بررسی تاثیر نقش انسان و رفتار او در حفظ پایداری اجتماعی مکان است با توجه به اهمیت پایداری اجتماعی که در نهایت منجر به ایجاد حس مکان و تعلق خاطر میگردد و نظر به اینکه در پژوهشهای انجام شده به ندرت به تاثیر انسان در پایداری و حس مکان پرداخته شده و بیشتر به جنبه کالبدی فضا توجه گردیده است لذا در این نوشتار تلاش شده است پیوند میان رفتارشناسی و معماری مورد توجه قرارگیرد این پژوهش که باتکیه بر روشهای میدانی صورت گرفته به بررسی رفتار شهروندان در مسجد امام تهران بصورت رهگذر یا جهت حضور در مسجد تا چه میزان حضور خود در این فضا واقف هستند و حضور در این فضا تداعی گرد چه معنایی در ذهن ایشان است همچنین پس از ارایه تعاریفی مرتبط با موضوع و بیان مفاهیم ضمنی مترادف با این فضا در نهایت راهکارهایی جهت حفظ این مسجد تاریخی به عنوان مکانی پایداری و مانا پیشنهاد گردیده است

کلمات کلیدی:

پایداری اجتماعی/حس مکان/رفتار انسانی/مسجد امام تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/214090>

